

Darreres tendències del cinema X

Poseu una X en la vostra vida

En els últims anys, la indústria cinematogràfica especialitzada en rodatges de films pornogràfics ha experimentat un fort creixement i una ràpida professionalització, tant per part d'actors, com de tècniques de rodatge i, fins i tot, de temes.

Els inicis de la dècada dels noranta han estat especialment positius per a la consolidació de la indústria del cinema pornogràfic com un fenomen transnacional i un negoci molt rendible tant als Estats Units com a França i Alemanya. L'amateurisme, la influència de la contracultura i els rodatges en la semiclandestinitat de la dècada dels setanta han estat substituïts per l'aplicació de les noves tecnologies àudio-visuals i un alt grau de professionalització i sofisticació dels equips tècnics i dels actors que treballen el seu cos com si foren atletes olímpics. Però el fet més important d'aquests últims anys és sens dubte la progressiva substitució del suport cinematogràfic pel vídeo, un mitjà molt més econòmic i pràctic. L'ex-actor Paul Thomas, comentava fa uns mesos en una revista especialitzada: "El cinema X ha mort. Avui dia és una insensatesa rodar un porno en 35 o 16 mm. El vídeo és un sistema molt més útil i rendible. El que abans fèiem en dues setmanes ara ho realitzem en tres dies en vídeo i amb una millor qualitat d'imatge. El que per desgràcia sembla no ha-

Racquel Darrian, la nova star del cinema X.

vinculats a aquesta poderosa indústria apareguts en la premsa sensacionalista.

L'estètica video-clip: Amb films com *Night Dreams*, *Secrets*, *Passion Nights* o *Dirty Dreams* s'inicià una renovadora tendència dins del gènere, anomenada "X-chic", que intentava acostar-se als canons estètics del llenguatge de la publicitat i del vídeo-clip amb la seua vertiginosa i rítmica profusió d'imatges. En aquestes produccions de luxe ambientades en sofisticats espais quasi irreals, la utilització dels últims avanços tècnics en el camp del vídeo ha estat fonamental. L'absència de diàleg, reemplaçat molt sovint per una banda sonora ambiental de tendència *New Age*, les atmosferes vaporeses i la presència d'atlètics actors i actrius que semblen *top-models* són altres característiques d'aquesta tendència que alguns anomenen també

"porno-light".

Les noves divinitats del sexe: El creixement de la indústria pornogràfica als Estats Units, que té seu a Los Angeles, ha permès la creació d'un *star-system* paral·lel al de Hollywood constituït per

ver millorat és l'enginy dels guionistes poc preocupats per renovar el reduït catàleg d'arguments i històries eròtiques. Però la situació del cinema X es pot veure millor a través de l'evolució dels seus nombrosos subgèneres i els successos més polèmics

1967

Arriba la píndola, que en poc temps es convertirà en l'anticonceptiu més habitual i més segur. Es publica en castellà l'informe Masters & Johnson sobre el plaer sexual.

1968

A l'encíclica *Humanae vitae*, el Papa Pau VI condemna la contracepció. Als carrers de París, mentre tant, els estudiants es manifesten a favor de les llibertats. Als EUA naix el moviment Women's Lib, a favor de l'alliberament de la dona.

1969

La cançó "Je t'aime, moi non plus", interpretada per Jane Birkin i Serge Gainsbourg és l'èxit de l'any. L'orgasme cantat per aquesta parella provoca el deliri entre els joves i la desesperació dels més grans. Despenalització de la pornografia a Dinamarca.

atractius i musculosos actors i per joves actrius d'imatge molt refinada que semblen eixides de les pàgines del *Vogue* o de *Cosmopolitan*. Entre la nova generació d'actrius cal destacar Tori Welles, Racquel Darrian, Zara Whites, Savannah, Paula Price, April West, l'ex-playmate de *Play Boy*, que cobra per dia de rodatge mig milió de pessetes.

La bellesa artificial: L'escàndol de la silicona als Estats Units ha generat certa intranquil·litat entre les nombroses actrius del gènere que s'han operat els pits per millorar la seua imatge. Racquel Ryan, antiga nòvia de l'actor Michael Keaton, va tornar a operar-se els pits perquè tenia problemes de rebuig amb les seues implantacions. A més de la cirurgia estètica, les actrius també se sotmeten a règims dietètics estrictes i visiten el gimnàs per tal de mantenir una figura esportiva.

Parelles artístiques: Des de l'aparició de la sida, són cada vegada més freqüents les parelles d'actors amb vincles sentimentals estables que treballen exclusivament junts. L'actriu d'origen oriental Kasha i el francès François Papillon, Danielle Rodgers i Randy Spears, Racquel Darrian i John Dough, són algunes de les parelles més còtitzades.

Romanços a Beverly Hills: La millora de la consideració social de les actrius porno ha contribuït a fer que les estrelles del gènere tinguin nombrosos fans entre les figures més rellevants de l'espectacle als Estats Units.

Entre el plagi i la paròdia: Des dels seus inicis el porno s'ha inspirat molt sovint en els films més coneguts del cinema de Hollywood per a crear les seues històries. La considerable manca d'invenció dels guionistes del sector ha fet que quasi totes les superproduccions nord-americanes d'e-

Paula Price

La poderosa indústria alemanya: Sascha Alexander i l'actriu ja retirada Teresa Orlowski són els principals productors del porno alemany, que té laseu a Frankfurt. Especialitzats en els subgèneres més perversos (sodomasquisme, zoofília), els alemanys han revitalitzat el cinema naturalista tan popular als anys cinquanta, perquè és l'única possibilitat que tenen ara els pederastes de contemplar xiquets nus.

Porno i política a la italiana: La popular porno-diputada Cicciolina ha trobat la seua successora en l'actriu porno

Moana Pozzi. El sempre inestable sistema polític italià deixa obertes les expectatives electorals al Partit de l'Amor de Cicciolina i la Pozzi.

La cantera de l'Est: Des de la caiguda del mur de Berlín i la desintegració de la Unió Soviètica, diverses productores alemanyes i franceses s'han introduït en l'antic bloc oriental per tal de rodar pel·lícules amb títols tan significatius com *URSSEX*, *Russian Teens*, *Sexe a Budapest* o *URSS: Glasnost sex*. La indústria pornogràfica europea ha trobat en aquests països un planter de joves actrius inexpertes però volenteroses que volen eixir de la misèria.

Els dibuixos animats eròtics japonesos: L'enorme popularitat dels còmics eròtics al Japó ha fet que un sector de la poderosa indústria de l'animació nipona s'haja decidit a produir llargs metratges de dibuixos animats pornogràfics. Els absurds codis de censura japonesa obliguen els productors a realitzar versions censurades per al mercat interior mentre que en la resta del món s'hi poden trobar adaptacions pornogràfiques de contes infantils amb les mateixes característiques estètiques de sèries tan populars com *Campe-ones*, *Heidi* o *Bola del Drac*.

Lluç Soler

xit tinguen la seua versió "X". *Termivibrator*, *Total reball*, *Xyrano*, *Anal Nation* o *Sex Star Trek* són alguns dels exemples d'aquesta pràctica abusiva. Alguns fets importants en la política exterior nord-americana com la guerra del Golf també han generat curiosos films com *Sex Desert Storm* o *After Desert Storm*.

Hard Crad: Dins d'aquesta denominació s'aglutinen els gèneres més forts com *backdoors* (penetracions anals), transsexuals, nans, embarassades, grosses i mutilats. Les progressives restriccions de la legislació nord-americana en matèria pornogràfica fan que totes aquestes sinistres tendències siguin matèria exclusiva de la indústria pornogràfica europea.

La sofisticació francesa: L'aparició del vídeo ha fet que el cinema porno francès millorara considerablement la seua qualitat. El poderós productor Marc Dorcel i el realitzador Michel Ricaud han contractat prestigioses estrelles americanes com Zara Whites, Tracy Adams i Keisha per a rodar tota una sèrie de produccions de luxe ambientades en grans mansions burgeses. La utilització d'imaginativa lenceria eròtica continua sent la característica distintiva del porno francès.

1970

Concert de rock a l'illa de Wight, que sota la bandera del pacifisme, la vida en grup i la llibertat sexual reuneix milers de joves.

1971

S'estrena el *Decameró*, de Pier Paolo Pasolini, primer títol d'una trilogia —*Els contes de Canterbury* i *Les mil i una nits*— que rebrà, només a Itàlia, més de 50 denúncies per obscenitat. A París, durant la festa de l'1 de maig els gais desfilen, per primera vegada a Europa, al costat dels sindicats.

